

Boyles-ova obchodní škola

DENNÍ A VEČERNÍ ŠKOLA PO CELÝ ROK. — Úplné kursy v obchodě, účetnictví, stenografii, telegrafii, občanské službě a prodejnictví. Katalog zdarma na požádání. Píšte neb telefonujte pro ně ihned. Adresa: BOYLES COLLEGE, 1815 Harney Str., Omaha, Nebr.

F. M. Scoblik

český právník a obhájce.

VEREJNÁ PRÁNE. Security, Block - TYNDALL, S. D.

JOS. V. KAŠPAR, veřejný notář, 1424 So. 13. Str., Omaha, Nebr.

BERÁNEK A SYN, lékárnici, 16. a William ul. Omaha, Nebr.

Tisíce krajanů,

PRHA HOTELU roh 13. a William ul. v Omaze

Pěkné zařízení HOSTINEC

Frank Semerád

16. a William ulice, Omaha, Nebr.

A. C. HOLOUBEK

2206 So. 13. Str., Omaha, Nebr.

Spolehlivé pojištění na život

WOODMEN of the WORLD

české tábory v Omaze a South Omaze.

ADAMA SLOUPA elegantní hostinec

Sloup a Mirácký HOSTINEC

Pavel Kavulák, český expresák

VZPOMÍNKY.

Píse J. V. Holeček, Niobrara, Neb.

Vaše statě "43. ročník" a "Česká Amerika před 30 léty" pobídlý mne k napsání několika následujících řet. Byl jsem členem Pokroku Západu od jeho založení v srpnu r. 1871 a možná, že i nejstarším dopisovatelem za doby jeho trvání a měl jsem jeho první číslo jeho prvního ročníku ještě před málo léty, avšak nějakým způsobem se mi ztratilo. Mám ale přece alespoň na čtvrtinu zmeškaný originál. Vycházel z první dvakrát za měsíce a nese na titulní straně heslo: "Pílně sloužte zájmu národnímu, hledět chci vždy ku vzdělání občasnému." V úvodu mezi jiným praví: "V roku 1860. měla Nebraska asi 28 000 obyvatelů a mezi nimi sotva tucet Čechův. Dnes má stát Nebraska obyvatele přes 150 000 a českých rodin čítáme na 25000". Předplatné stálo \$1.00 a poštovné 10 ct., jež si musel každý sám na své poště zaplatiti.

Bylo mi tehdy 15 roků a ja náruživým čtenářem, věřte, že přelouskal jsem ono prvé číslo několikaleté, neboť o četbu byla nouze a otevřená knihovnička byla ovšem rázu hlavně náboženského, jako Postilla, Domácej Poklad, Řádění Joznů v Čechách, Perskouce, čili Hystoria o Protivenství církve České v říši v Hřibku 18. 41. Otec mi vyprávěl, jak tuto knihu musel učit před sliďivými zraky katolických sliďivů, aby nepřišla k znečištění. Osvědčil se také knihu svalobenou a jak je snad známo, i první české noviny v Americe vyšly, "Slovan Američanský", byl tisknut svalobenou. A dohře se pamatuji, že mezi 1860 a 1870 mnohým těm starším bylo nemožno čísti latinkou, ani svaloben za jejich doby byl všeobecným. Viděl z vás mladších někdo výřitek "Nebeklidě"? Věřu, to babičky a dědomškové mohli snadno čísti, veliké klikaté litery na rožném papíře — ale dnes, zvláště ty anglické noviny, každý si může oči vykonkat (skazit) jak jsou mnohdy malé písmenky v nich a proto není divu, že někteří pro parádu (aby vyhlíželi jako učení) ale mnozí jimi z potřeby používají okulary.

Snad všechny české časopisy tehdy (1870 — 80) jsem dosti pravidelně čítával, jako Pokrok, Dělnické Listy, Hlas Jednoty Svobodomyšlných, Prapor Svobody, Slovan Americký, Američan, Slavii, Bič, Dennice Novověku, Hospodář Americký, Duch Času, a Pokrok Západu. Vypůjčoval jsem si jich od Fr. Janouška, Václava Randý a Jos. Sedivého; ti všichni již odpočívají v lůně země. Na poslední v seznamu jsem později si předplatil avšak první uvedené jsem si vypůjčoval, neboť počátky finanční otevořené nedovolaly žádných odebratí, či vlastně předplácet se, vždyť mnohdy nebylo ani na poštovní kolek (3c tehdy). To, co se sklídilo za pomoci ryče a ručních hrabí, se lehce doma spotřebovalo; co tedy odprodati, kam a komu i kdyby na krásné byl nějaký přehytek?

Nejbližší dráha byla až v Sioux City, asi sto mil daleko a teprve později bliže, asi 40 mil, byla postavena do Yankton, tehdy co kapitolu Dakota territoria, a konečně, když více osazena, bylo území to rozděleno na dva státy Jižní a Severní Dakoty r. 1888.

První léta českého osazení r. 1870-72 byla mouka přivážena volským potahem ze St. James, nyní Wynot, Nebr. Obchodníci, Němei, Westermann & Bruns, platili od přivezení jednoho pytlíku (50 lb.) \$1.00 a prodávali ji za \$5.00 pytlík — tedy \$10.00 sto liber. Proto jistě mouka byla vzácností v každé té ubohé české rodině. Jako náhražek kávy bylo pražené žito, hrách a korna.

Také za té doby, kdo měl nějaké maslo a vejce a chtěl-li dostati vyšší a hotovější ceny, tak si puťoval až do Fort Randall, Dakota terr., jen asi 60 mil, vesměs pustinou, bez obydlí bíloucha, což vzhledem dobře dva dny chůze s ranem na zádech. Jak pak by se vám to líbilo, vy mladá generace, již jste vyrostli v dostatku a bojnosti, takovým způsobem si obchody zlepšit. Kauti ještě a na mnoze i volského potahu nebylo, tedy jinak než per pedes apostolorum. Hýja do toho, přes rokliny, by-

střiny, potoky a traviny místy výše chodce vysoké! Takový chodec byl zdatnější, vytrvalejší a spolehlivější než nynější automobily, ten v pískách, blátě a potůčkách brzy "backuje". Ti čeští osadníci, bydlící podél řeky Niobrara, (Pishellville, pošty a výše, jež ale tenkrát ještě nestávala) a z okolí Niobrara městyse (village) zejména Josef Krupička, rodák od Libice, také již několik roků mrtvý, vykonaly takových puťů do vojenské tvrze Fort Randall několikrát za léto. Posledně jmenovanému tam sloužila nejstarší deera Mary, jež se tamtéž prováděla za Němce, šarže kaprála. Byl to pravý nadutec Němec, náramně pyšný na své německé vycvohování vojenské (kadet). Poněvadž se tím tak velice vynášel, tak vydavatel a redaktor časopisu "Niobrara Pioneer" E. A. Fry dal mu přezdívkou Colonel Herka von Kooster. Tenkrát kolonem stáhu guvernér Nebraska ještě nebyl, když přezdívkou onu dostal, již také sloužil kapitulaci v gardě Posmrtných.

Český Rolnický Vespólný Vypomocný Spolek v Nebrasee proti škodám z krupobití byl založen asi 1874 — 5 mlynářem p. Josefem Hanzlem v Dodge, Nebr. za výpomocí p. Jana Rosického, tehdy redaktora Pokroku Západu. Čítal naj 40 družstev a více než tisíc členů, jehož jména zapomínám. I ten starý Jos. Kastl nás včier nepobavuje svou sedláckou (ale ryze zdravou) filosofií! Mnohým, tatle Osud, odložil páru z rukou, a jiným, snad mladším, než již také starším, snad ty obyčejné události jim již také svědkemily aneb se staly (hustejšími) vůči nim, že snad pokládají za nebudno o nich více psáti — myslím, že již více té mladické bystroti, a ruka se třese, nemá více té pojovnosti a jistoty pro taky písna, jako dřívě. Přiváží na nás chladný a zimavý podzim a skuhravý, pronikavý mrazivý Ledovec času na nás volá. Jesté máte trochu času, spěchejte, dělejte, než vám poručím, abyste odešli!

Jak jsem již pravil, jsem snad v počtu dopisovatelů nejděle, již třicet sedm roků. První pokusný dopis byl otiaknut v Pokroku Západu 17 května 1876. Snad bude čtenáře zajímati, podám-li krátké úryvky z dopisů těch.

Čítám rád zprávy z Hercegoviny. Téžím se z vítězství chrabrých synů Balkánských a zlobím se, když se dočítám, kterak to zbankrotilé Rakousko proti povstalcům jedná. Ani ochrany jim poskytnouti nechce. P. Z. 17. května '76. — Dne 7. června mě-li jsme zde též volbu a propadli jsme pouze několika hlasy, což nám milé není, neb bychom rádi již viděli tu dobu, kdy železný oř do našich krajín zavítá. Do mlýna musíme jezdit až do Neligh, cesta sice rovná, ale písčitá a bez vody. P. Z. 28. června '76. — S nadejří i obavou čekali jsme zdu tento rok kobylyky nás mžina a obavy naše se splnily. Přiletěly sem první dne 19. července a padlo jich něco málo, avšak od té doby se zde stále v menším neb větším počtu zdržovaly. P. Z. 13. září '76. — Lonský rok byl nám velice památným. Nejen že byl to rok stoletého trvání republiky, svobody, pro níž zakladatelové ochotně životů i statků svých nasadili, jež zachování a opatrování nám svěřeno jest — nýbrž byl i

sů v oblasti americké. Jestli pak teď uvidíte tak do očí bijící název: "Nepřemožitelný, aneb pán pomezí a lovec skalpů", velice napínavý román z nedávných hrůzných dob válek indiánských.

Dopisy bývaly hlavní součástí tehdy každého česko-amerického časopisu a i nyní z těch starších čtenářů hledá mnohý nejdříve o hlavení: Dopisy. A nelze očekávat jinak, uvážíme-li poměry a okolnosti souvisele splyvající. Od koho, z které třídy lidu přicházi dopisy, lidu městského aneb venkovského? Věřu, hleděte dopisy z měst (velkých) a rubrika z nich bude tak chudičká, že nebude ani státi za název ten. A proč? Nemají látky, nemají knihu přírody před sebou, nemají to panorama přírody před sebou, aby v ní čtli a stále novými změnami z toho nazírání byli uvedeni v přemýšlení. Co nebetýčné, holé zdi města mohou poskytnouti za motiv k uvážení? Kolik výtěnků se zrodilo v městech a jich padělanou, umělou slávu; ne-li v ústranní strážných hor, v zalehlé chatě, vzdálené všeho hluku a řevu nalyňmavého velkoměsta?

Ano, vystřídalo se, ale ještě více jich sestoupilo s podla dopisovatelského. Kde je L. A. Schlegler, Leisinger, J. A. Oliverius, Svěhla, Sekavec, Dúras, Hanzl, J. F. Sobota, Sadilek, Křikáč a mnoho jiných, jejich jména zapomínám. I ten starý Jos. Kastl nás včier nepobavuje svou sedláckou (ale ryze zdravou) filosofií! Mnohým, tatle Osud, odložil páru z rukou, a jiným, snad mladším, než již také starším, snad ty obyčejné události jim již také svědkemily aneb se staly (hustejšími) vůči nim, že snad pokládají za nebudno o nich více psáti — myslím, že již více té mladické bystroti, a ruka se třese, nemá více té pojovnosti a jistoty pro taky písna, jako dřívě. Přiváží na nás chladný a zimavý podzim a skuhravý, pronikavý mrazivý Ledovec času na nás volá. Jesté máte trochu času, spěchejte, dělejte, než vám poručím, abyste odešli!

Jak jsem již pravil, jsem snad v počtu dopisovatelů nejděle, již třicet sedm roků. První pokusný dopis byl otiaknut v Pokroku Západu 17 května 1876. Snad bude čtenáře zajímati, podám-li krátké úryvky z dopisů těch.

Čítám rád zprávy z Hercegoviny. Téžím se z vítězství chrabrých synů Balkánských a zlobím se, když se dočítám, kterak to zbankrotilé Rakousko proti povstalcům jedná. Ani ochrany jim poskytnouti nechce. P. Z. 17. května '76. — Dne 7. června mě-li jsme zde též volbu a propadli jsme pouze několika hlasy, což nám milé není, neb bychom rádi již viděli tu dobu, kdy železný oř do našich krajín zavítá. Do mlýna musíme jezdit až do Neligh, cesta sice rovná, ale písčitá a bez vody. P. Z. 28. června '76. — S nadejří i obavou čekali jsme zdu tento rok kobylyky nás mžina a obavy naše se splnily. Přiletěly sem první dne 19. července a padlo jich něco málo, avšak od té doby se zde stále v menším neb větším počtu zdržovaly. P. Z. 13. září '76. — Lonský rok byl nám velice památným. Nejen že byl to rok stoletého trvání republiky, svobody, pro níž zakladatelové ochotně životů i statků svých nasadili, jež zachování a opatrování nám svěřeno jest — nýbrž byl i

ROYAL Pivo 72 kvartů \$6.75 THE ROYAL BREWING CO. 306-12 West 6th Str., Kansas City, Mo. Boh. D.

zárveň svědkem nejužšího snad zápasu volebního ze všech, co se jich kdy v této zemi odbývalo. Od posledního mého dopisu stihla naši rodinu krutá rána. Ztratili jsme naší milovanou matku. P. Z. 17. ledna '77. — Dne 19. května odstěhovali se z naší krajiny Ponca Indiáni. Nechtělo se jim odůdat a byli k tomu donuceni hladem, neb poslední týden nebyla jim jich obyčejná podpora udelema a vydali se tedy na puť do nové vlasti. P. Z. 13. června '77. V našem okolí bylo vymláčeno, jak dalece vím, 14,444 bušů pšenice a 1017 bušů ječmene. Dostali jsme poprášek anhu a zem poneěk zamrzla, což není milo, neb máme dosud málo zoranó. P. Z. 12. listopadu '77. — Dne 17. t. m. (dubna) strnul se zde veliký výehr, pravý to orkán, jenž smetl pevně stavěné trámové stavení našeho krajana p. Váe. Baumruka a všechno nářadí roznesl a zprerázal. Rodině mnoho ublíženo nebylo. P. Z. 1. května '78. — Městečko Niobrara letos trochu pokročilo. Má také rozsáhlý sklad prken a všeho staviva, což dřívě nemělo. Parní loď teď nám vše dováží a přiváží ze Sioux City a máme za to, že doba rozkvetu města a celé krajiny nám nadešla. Na Basile Creek máme mlýn, který odpomohl potřebě velmi ctiěná. P. Z. 11. září '78. — Národní ruch se utěšeně mezi námi vzmáhá. Na jevišti v síni p. Janouška sehráno již několik kusů divadelních a zitra opět se bude dávatí zajímavá hra: "Do všeho se pleťe". — Cena pšenice jest tu nyní od 40 ct. do 60 centů a jest čísto 2. a 3. P. Z. 21. května '79. — Jak vám již bezpochyby známo, byla zde zarážena větve ČSPS, kterýžto řád nese jméno truchlivé upomínky pro nás Čechy tak bolnou, Bílá Hora, co pevná větve v Nebrasee. V Dakotě mají mnoho kobylyek, někteří prý zaořávají pšenici. Jen aby nás pánů od té nebeské kavalérie chránil. P. Z. 18. června '79.

Rolnické pozemky

Největší výběr výborných pozemků pro formování naleznete u nás; vlastně 33,999 akř, třicet tisíc se nalezá v kraju Clark, ve střední části státu Wisconsin, v okrese "mléka a pšenice", zde se naskytují lepší příležitosti pro zálibovatele nežli v které jiné části státu. Chceme Vám prodati dobrý pozemek na úrodné a Vám přístupné splytky. Přijďte a přezředěte se! Váš čina těchto pozemků se nalezá pošli dohřech cest. Známy soudeci Jan C. Karel jest předsedou naší společnosti. Píšte nám hned o další podrobnosti.

Homemaker Land Co.

Dept. M. 617 Chestnut Street, MILWAUKEE, WISCONSIN.

Chceme Vám prodati dříví pro Váš dům a sláj. Lacné dříví. HOWLAND LUMBER CO. 517 No. 24. St. So. Omaha Neb.

Moderně zařízený a největší řeznický a uzenářský závod vlastní nejstarší řezník, V. F. KUNCL, č. 1244 So. 13th St., Omaha.

Nejmodernější na jižní straně města Reznický a Uzenářský závod vlastní v č. 1401 jižní 16. ul. CYRILL HROMEK

IKDYŽ SPÍTE pracuje pro vás a váš obchod v "POKROKU" uveřejněná oznámka. Zptejte se obchodníků, kteří v Pokroku oznámují, a oni vás milerádí přesvědčí o pravdě našich slov. — Pokrok má více odběratel než kterýkoliv český týdeník na západě a mnoho jeho příznivců čte list tento již od založení před dvačtyřiceti roky. Oznamování v Pokroku se vyplácí